



FINBESÖK OCH HÖGTIDER

NÄR KOCKARNA LAGADE ÖB:S FAVORITRÄTT

Den 6 december dök Överbefälhavare Bengt Gustavsson upp på blixervisit i Jwayya efter att ha flugits ner via Beirut. Huvudstaden hade länge ansetts som osäker och var "out of bounds" för leave-resenärer men om ÖB vågade landa där så var det kanske inte så farligt. Kanske skulle kompaniet rent av få flyga hem från Beirut i maj? Det hade ju varit spännande!

Under sitt korta stopp i Jwayya serverades ÖB en delikat lunch som bestod av hjortfilé med murkelsås samt ostkaka till efterrätt, men knappt hade han ätit färdigt förrän det var dags att gå ombord på en väntande helikopter.

- Vi stod i waiterköket med våra sketna Hard Rock Café Beirut-tischor och spanade ut i trappen när ÖB med följe passerade. Något befäl smällde igen dörren men ÖB öppnade den och frågade om vi hade lagat maten, berättar Rickard Sillrén:

- Jag minns att ÖB frågade hur vi kunde veta att ostkaka med hjortron-sylt var hans favoriträtt

- ÖB hade en handfull år innan varit regementschef på Ing 1. En mycket omtyckt sådan, konstaterar Fredrik Nord:

- Vid besöket i Norbatt på Falkhöjden hade han väldigt ont i höften. Därför kunde han inte ta sig ner till minklarerarna den dagen utan följt framryckte på en mindre grusväg där vi hade ledningsplatsen. Men starkt gjort att göra den långa turen bara för oss på ingenjörpluton, APC och ett rescue team.

- Vi stod på grusvägen och jag berättade om hur vi jobbade, att vi fick röja där det fanns risk för minor, inte bara där det fanns minor. Sen skulle vi åka vidare och då föreslog jag att han skulle få åka SISU, men då sa Hans Otto att man stoppar aldrig en general i en pansarbil utan "han ska åka jeep". Så vi avdelade en eskortstyrka med ett fordon framför och ett bakom med största krigarna vi hade på plutonen.

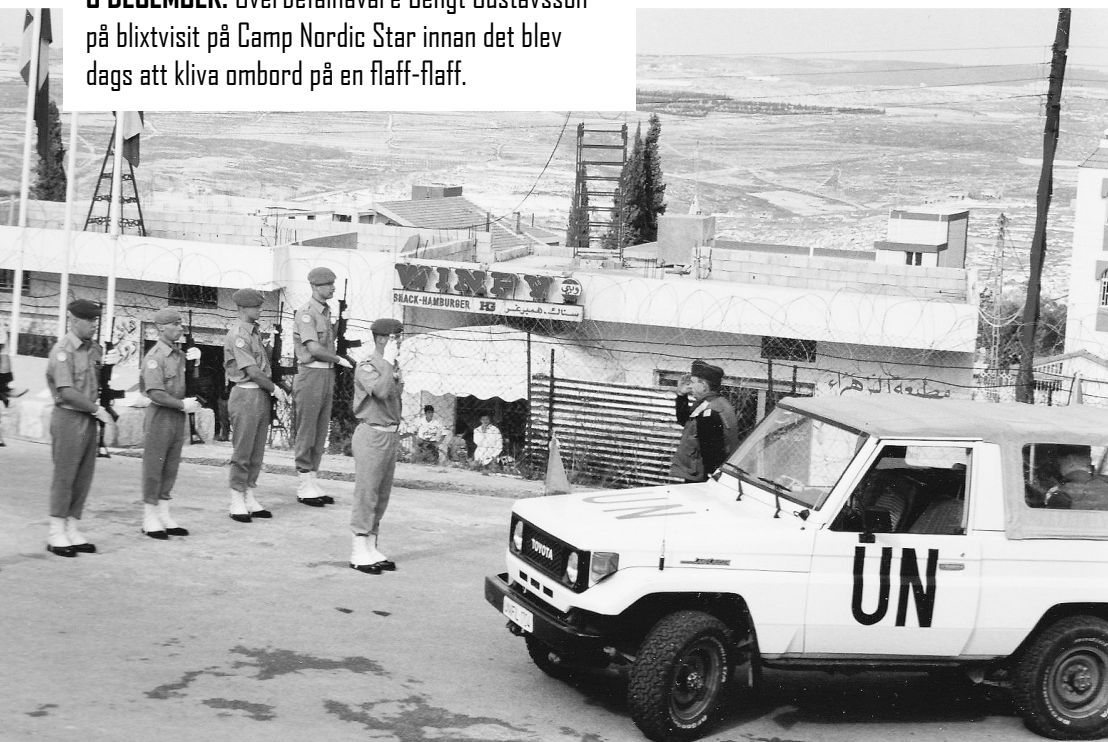
- Jag stod mellan Saqi och Falkhöjden och vaktade en grävmaskin, när ÖB körde förbi. Tio minuter senare kom han åkande åt andra hållet, konstaterar Stefan Larsson.

För ÖB:s egen del var det andra gången han besökte Libanon, det första besöket gjordes tre år tidigare. Den här gången var programmet minst sagt intensivt och innebar flera turer med flaff-flaff. Enligt tidsschemat skulle flygturen från Beirut till Naqoura ta 30 minuter medan den andra dagens rundtur i AO:t beskrivs i detalj under rubriken "VIP-tur i UNIFIL AO". Den intensiva dagen avslutades sedan på ett hotell i Jerusalem.

För bataljonstidningen uppgav ÖB att "det finns anledning att vara nöjd över UNIFIL:s och svenskarnas insats nere i södra Libanon. Man skall veta



6 DECEMBER. Överbefälhavare Bengt Gustavsson på blixitvisit på Camp Nordic Star innan det blev dags att kliva ombord på en flaff-flaff.





NORBATT. Överbefälhavaren får en uppvisning i minklarering. Svedberg och Thörnqvist fick äran att agera livvakter även under jeepfärden.



att det sannerligen inte är någon lätt uppgift för UNIFIL att svara upp mot sitt mandat".

ÖB konstaterade vidare att han under sitt besök mötts "av arbetsglädje samt förutsättningar för god ordning och reda" samt lade till att "det är tänkbart att det finns ett samband mellan god ordning och arbetsglädje".

De berömmade orden om ordning och arbetsglädje glädde inte minst överste Isberg, som i sin bok noterar nöjt att "på detta korta omdöme levde bataljonen under resten av tjänstgöringsperioden".

Några dagar efter ÖB:s besök var det dags för nästa general att gästa Camp Nordic Star, nämligen Force commander Lars-Erik Wahlgren. Hans inspektion av campen resulterade i betyget "good", vilket mottogs med viss besvikelse – speciellt med tanke på att den svenska delen av campen i Naqoura tydligen hade belönats med "very good". Hur kunde det vara möjligt? Vi bodde ju på bästa campen!

Inspektionen innebar startskottet på en rad åtgärder för att höja säkerheten på campen, exempelvis med så kallade T-walls och gabioner. Detta arbete hade högsta prioritet och resulterade i betyget "very, very, good" vid nästa inspektion i augusti – detta trots närheten till det höga grannhuset, varifrån vem som helst hade kunnat avfira skjutvapen eller kasta granater.

CAMPENS EGET LUCIATÅG, med Jonny Kaspersson i spetsen, överträffade nog allas förväntningar.

Vid 15-tiden fick campen besök av ytterligare ett luciataåg, bestående av ett gäng tjejer från MedCoy. Egentligen var det meningen att följet skulle åka tillbaka direkt efter gigget men när det kom till kritan hade de inte mer bråttom än att de kunde "luras" att stanna kvar på kaffe. Under tiden svidade killarna om till sina luciakläder – Kronans underställ – för att bjuda tjejerna på en härlig överraskning. Intet öga var torrt när Tomas Lindström tog ton och klämde i med O helga natt...

Bästa fålen Apelgrå? Den red Otto själv upp-på i den lätt omarbetade luciaklassikern.

Att fira jul och nyår utomlands är alltid speciellt och kan förstås väcka hemlängtan. För att minska denna pyntades HQ-huset och matsalen på "lillejul" med hjälp av plastgranar och ett cederträd. Och vem hade trott att Tomten skulle hitta till Jwayya? Men det gjorde han med en släde fullastad med klappar. Därefter visade kockarna återigen prov på sina färdigheter och laddade julbord med mer än 50 olika rätter.

- På julafton hade vi ett inspelat VHS-band med Kalle Anka och slog igång det på pricken klockan 15:00, minns Ricard Israelsson.



På nyårsafton bänkade sig kompaniet på massen för att njuta av den revy som festkommittén lyckats få ihop trots minimalt med tid till manus och andra förberedelser.

- Vi fick till ett ryck i mellandagarna, konstaterar Stefan Larsson, som själv tillbringade stor delen av sin tid uppe på Falkhöjden i Norbatt och därför hade svårt att vara på plats i veckorna för att repetera.

- Vi hade mycket roligt när vi spånade ihop sketcher att till revyn. Vi i revygänget fick även åka fritt för inköp av rekvisita. Vi var till Tyr flera gånger trots att allt skulle vara *strictly duty*, minns Ulf Persson.

- Jag minns kvällen innan att jag tänkte, att vad blir det här för piss... Men det räckte att gå in och vifta med LTU [Lärobok i Trupputbildning]. Alla var svältfödda på underhållning, konstaterar Bertil Askhund.

Efter spexet bankades det nya året in av kompanichefen, men festen var förstås inte slut för det. För vissa fortsatte partyt nere på den ghanesiska massen, där det bland annat röktes cigarr och dansades med ghanesiska kvinnor (ytterst oklart vilka befattningar dessa hade i den ghanesiska bataljonen).

- Ett bestående minne och en kär anekdot är den okoordinerade men inte desto mindre spektakulära ljusfesten av och med spårljus och dylikt över södra Libanon på nyårsaftonen, säger Stefan Axinge.

På första parkett för fyrverkeriet stod Bengt Karlsson, som hade vakten uppe i Sinitornet.

- Det som jag rapporterade in var spridda skurar av finkalibrigt och en viss mängd spårljus 360 grader under ett par timmar.

Att Bengt hamnade där och då hade ingenting med otur att göra – eller på för kort frisyr – utan att han anmälde sig som frivillig.

- Jag tänkte att det händer lite grejer just runt tolvslaget. Och visst hände det grejer; spårljus och lysgranater... Fick mycket besök uppe i tornet av resten av campen som ville fotografera lite. Inte ett vanligt tretimmarspass där det inte hände ett skit.

DEN 20 FEBRUARI dukade ingenjörkompaniet upp för medaljparad på Workshopplanen. Gulfkriget pågick alltjämt i full skala, vilket innebar osäkerhet in i det sista om ceremonin skulle kunna genomföras utan avbrott för gaslarm. Men det gick vägen och ett 80-tal inbjudna gäster fick bland annat se en fanvakt med APC, drilltropp från MedCoy och höra Tomas Lindström sjunga Du gamla, du fria.

Bataljonschef Jan-Gunnar Isberg framhöll i sitt tal att han var väldigt nöjd med kompaniets insatser. Strax därpå fick han se ännu ett prov på kompaniets färdigheter, i form av ett shownummer signerat Bo Bäcklund